

Life

The power window of the black AC car
Slided down smoothly a bit,
The half eaten bottle of coke
Fell on the middle of the road,
At great speed, civilization mixed into the crowd of humans.
The story could have ended here,
Because the civilization covered with black glass
Has been ignoring the outer world like this only-
But still life thinks of something new,
Life paints something new:
A worn out family at a corner of the road,
The five year old boy , taking a risk of life
Ran off to cross the road and take the unfinished drink.
With the happy face of conquering the world,
Sits beside the curled up parents,
Opening the cap, feeds the coke
To the little sister on mother's lap,
Then himself starts drinking it at one go;
The mother now takes away the bottle,
Pours a sip on his father's mouth,
And finishes the rest herself in a moment.
The story that is born from the dropped ignorance,
From the black glass,
Life never ignored it-
With a thin brush stroke,
With the unfinished drink bottle lying on the street,
Life gives an ounce of oxygen
To a drowsed whole family :
This way it has to live hundred of lives-
From each ignorance ,
The flower of life blooms into several lives.

জীবন

কালো এসি গাড়ির পাওয়ার উইন্ডো
মসৃণভাবে নেমে এলো খানিকটা,
আধখাওয়া কোলডড্রিন্সের বোতল
আছড়ে পড়লো রাস্তার মাঝখানে,
দূরত্ববেগে নিমেষে সভ্যতা মিলিয়ে গেলো মানুষের মিছিলে।
গল্পটি এইখানে শেষ হতে পারতো
কেনো না কালো কাঁচে মোড়া সভ্যতা
এভাবেই উপেক্ষা করে এসেছে বাইরের স্থান কাল পাহাকে,
তবু জীবন নতুন কিছু ভাবে
জীবন নতুন ছবি আঁকে,
রাস্তার এককোণে বসে একটি জীর্ণ পরিবার,
পাঁচ বছরের ছেলেটা জীবনের ঝুঁকি নিয়ে
রাস্তা পেরিয়ে ছৌঁ মেরে তুলে নেয় আধখাওয়া বোতলটি,
মুখে বিশ্বজয়ের আনন্দ নিয়ে
কুঁকড়ে থাকা মা-বাবার পাশে এসে বসে,
ছিপি খুলে কোল্ডড্রিন্স খাওয়ায়
মায়ের কোলে থাকা ছেড়ি বোনকে,
তারপর এক নিঃশ্বাসে বেতে থাকে কোল্ডড্রিন্স,
মা এবার ছিনিয়ে নেয় বোতলটি,
বাবার গলায় এক ঢোক ঢেলে দিয়ে
বাকিটা শেষ করে ফেলে মুহূর্তে।
কালো কাঁচ নামিয়ে ছুঁড়ে ফেলা
একটি উপেক্ষা থেকে যে গল্পের শুরু
জীবন তাকে উপেক্ষা করেনি কখনো,
সূক্ষ্ম তুলির টানে রাস্তায় পড়ে থাকা
আধখাওয়া পানীয়ের বোতল নিয়ে
একটি ঝিমিয়ে পড়া গোটা পরিবারে
এক আউল অগ্নিহীন পুরে দেয় জীবন,
এভাবেই তাকে বাঁচাতে হয় সহস্র জীবন

এক একটি উপেক্ষা থেকে জীবনের
ফুল ফোটে সহস্র জীবনে।

जिंदगी

काली एसी गाड़ी का पॉवर विंडो ,
धीरे धीरे नीचे उतरने लगा ,
जूठी कोल्ड्रिंक्स से भरी बोतल
बिखरकर गिर पड़ी सड़क के बीच में ।
हवा के झोंकों की तरह सभ्यता विलीन हो गयी ,
लोगों के जुलूस में ।
कहानी यही खत्म हो सकती थी ,
क्योंकि काले शीशे से घिरी सभ्यता
ऐसे ही उपेक्षा करती आयी है ,बाहरी दुनिया के जीवन को ।
जिंदगी नया कुछ चाहती है ,
नए चित्र बनाती है ।
सड़क किनारे बसा एक जीर्ण परिवार,
पांच साल का लड़का प्राणों की बाजी लगाए
सड़क पार कर उठा लाता है,उस बोतल को ।
चेहरे में खुशी ऐसी ,
मानो दुनिया को जीत ली है ।
ठिठुरते माँ बाप के पास आकर ,
ढक्कन खोल उन्हें कोल्ड्रिंक्स पिलाता है ।
माँ के गोद की अपनी छोटी बहन को कोल्ड्रिंक्स पिलाता है ,
फिर एक घूट में बाकी पीने लगता है ।
माँ बोतल छीन लेती है ,
बाप के मुँह में थोड़ा डालकर बाकी खुद पी जाती है ।
काली कांच की उपेक्षा के साथ
शुरू हुई थी जो कहानी ,
जिंदगी ने कभी उसकी उपेक्षा नहीं की ।
सड़क में पड़ी हुई
एक झुठी बोतल
एक अधमरे परिवार को
ऑक्सीजन देकर जिंदगी देती है ।
ऐसे ही वे जिन्दा रहते हैं हज़ारों साल,
हर एक धिक्कार से जिंदगी के फुल खिलते हैं
सहस्र जीवन में ।